

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114201670
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5114201670.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, právne zastúpený spoločnosťou LEGAL POINT, s.r.o., so sídlom Nemocničná 979, Považská Bystrica, IČO: 47 253 495, proti žalovanému: Generali Poistovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpený JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou, s miestom výkonu činnosti V. Z. X, F., v konaní o zaplatenie 431 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/132/2014-181 zo dňa 26.04.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 431,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 431,- eur od 10.02.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovaného v celom rozsahu.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., ako aj ustanovenia § 427 ods. 1, 2, § 428, § 442, § 100, § 106 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle ust. § 427 a nasl. OZ spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Vzhľadom na to, že aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 prvej vety Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. Pokiaľ aj žalovaný v konaní pôvodne namietal skutkový základ s tým, že poškodený nepreukázal predpoklady vzniku práva na náhradu škody, v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 28.09.2015 už tieto námietky neuvádzal. V konaní bolo definitívne ustálené a bolo nepochybné, že k vzniku škody - poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle EČV: KM 350 AU došlo pri škodovej udalosti dňa 20.12.2011 následkom vymrštenia kameňa pri prevádzke motorového vozidla EČV: BL 926 AY, preto je daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou

motorového vozidla škodcu a vzniknutou škodou. Výška škody 431,- eur konaní sporná taktiež nebola, vyplynula jednoznačne z faktúry č. 201200012 zo dňa 16.01.2012, ktorou dodávateľ Autosklo Žilina, s.r.o., žalobcovi fakturoval čelné sklo a materiál na jeho opravu, spolu s montážou, vo výške 431,- eur a z preukázaného uhradenia faktúry žalobcom dodávateľovi, podľa príjmového pokladničného dokladu dňa 20.01.2012. Žalovaný ako odvolacie dôvody uviedol premlčanie práva žalobcu na náhradu škody a tvrdenia, ktorými spochybňoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Odvolací súd uzavrel, že žaloba bola podaná do uplynutia premlčacej doby, keď bola dňa 20.01.2014 doručená vecne a miestne príslušnému súdu, preto pokiaľ žalovaný aj po odvolacom konaní zotrval na námietke premlčania, súd poukazuje, že táto otázka bola záväzným spôsobom vyriešená v odvolacom konaní. Spornou bola vecná aktívna legitimácia žalobcu, žalovaná strana namietala, že v zmysle vyjadrenia žalobcu na pojednávaní bola vlastníkom vozidla leasingová spoločnosť. Z dokazovania vykonaného dopytom na OR PZ v Žiline, Okresný dopravný inšpektorát mal súd zo správy zo dňa 03.04.2017 preukázané, že v čase od 06.05.2011 do 23.05.2016, do ktorého obdobia spadá aj deň škodovej udalosti 20.12.2011, bol vlastníkom a držiteľom motorového vozidla EČV: KM 350 AU žalobca. Zo zmluvy o spotrebnom úvere č. ÚZF/11/90738 uzatvorenej dňa 04.05.2011 mal súd preukázaný len spôsob financovania kúpy motorového vozidla Peugeot Partner FT Origin 190 C Classe II 1.6 HDi 75 VIN: VF3GC9HWCAN539096, rok výroby: 2011 žalobcom, a síce, že časť kúpnej ceny vo výške 3.492,- eur z celkovej kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 11.640,- eur uhradil žalobca vopred a na časť kúpnej ceny vo výške 8.148,- eur mu bol práve uvedenou zmluvou o spotrebnom úvere č. ÚZF/11/90738 poskytnutý úver. Z ďalších listinných dôkazov - protokolu o prevzatí predmetu financovania k zmluve ÚZF/11/90738 a z preberacieho protokolu zo dňa 04.05.2011 mal súd preukázanú tú skutočnosť, že žalobcovi bolo predmetné motorové vozidlo fyzicky odovzdané. Významný dôkazom pre posúdenie otázky vecnej aktívnej legitimácie žalobcu je práve správa OR PZ v Žiline zo dňa 03.04.2017, pričom iný dôkaz, preukazujúci vlastnícke právo inej osoby ako žalobcu k motorovému vozidlu EČV: KM 350 AU v čase škodovej udalosti obsahom súdneho spisu nie je. Súd tak mal nepochybne preukázanú vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu pre toto konanie. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného namietala, že nie je preukázané, či škodová udalosť nebola zlikvidovaná z havarijného poistenia, ktorú námietku uplatnila na poslednom pojednávaní konanom dňa 26.04.2017 potom, ako sa oboznámila so Zmluvou o spotrebnom úvere č. ÚZF/11/90738 uzatvorenou dňa 04.05.2011, a navrhla na túto otázku vykonať dokazovanie, súd toto dokazovanie nepripustil. Súd má za to, že skutočnosť, že motorové vozidlo EČV: KM 350 AU bolo aj havarijne poistené, vyplýva aj z listinného dôkazu Uplatnenie nárokov poškodeného z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č. I. 9 spisu) u poisťovne GENERALI SLOVENSKO, ktorým si žalobca ako poškodený uplatnil podľa § 15 ods. 1 druhej vety zák. č. 381/2001 Z. z. nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi škodcu a tento nárok riadne preukázal. Na uvedenom listinnom dôkaze (č. I. 9), ktorý bol prílohou k žalobe, je zreteľne vyznačené, že poškodené motorové vozidlo havarijne poistené bolo. Preto táto okolnosť nebola novou skutočnosťou, o ktorej by sa žalovaný dozvedel až na pojednávaní z listinného dôkazu - Zmluvy o spotrebnom úvere č. ÚZF/11/90738. Súd tak konštatuje, že tento prostriedok procesnej obrany nebol uplatnený včas, bol uplatnený na poslednom pojednávaní, pred vyhlásením rozsudku, za stavu konania, v ktorom ostala spornou už len aktívna vecná legitimácia žalobcu. V konaní boli preukázané všetky predpoklady tohto druhu osobitnej zodpovednosti za škodu podľa § 427 OZ, teda škodná udalosť spočívajúca v prevádzke motorového vozidla, vznik škody, ako i príčinná súvislosť medzi touto škodnou udalosťou a samotnou škodou. Súd preto žalobe čo do istiny v celom rozsahu vyhovel. Žalobca si uplatnil voči žalovanému i nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 431,- eur od 10.02.2012 do zaplatenia. Súd mal preukázané, že žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 16.01.2012 na úhradu poistného plnenia za opravu čelného skla na motorovom vozidle KM 350 AU, ktorá výzva bola žalovanému doručená dňa 20.01.2012. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s úhradou poistného plnenia najneskôr od 10.02.2012. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške. Súd preto žalobe aj v tejto časti vyhovel. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa § 255 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči žalovanému ako neúspešnej sporovej strane nárok na náhradu trov v konaní v celom rozsahu, teda 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

4. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodňuje dôvodmi vyplývajúcimi z § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 20.01.2014 domáhal zaplatenia sumy 431,- eur s príslušenstvom titulom nároku na náhradu škody spôsobenej vymrštením kameňa od kolies vozidla škodcu do čelného skla vozidla žalobcu. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom zo dňa 26.04.2017 žalobe vyhovel predovšetkým z dôvodu, že

žalobca uplatnil svoj nárok do uplynutia premičacej doby a tiež z dôvodu, že žalobcu považoval za aktívne vecne legitimovaného na podanie žaloby. S uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie sa nestotožňujeme. Pokiaľ súd v bode 32 odôvodnenia rozsudku uvádza, že významným dôkazom pre posúdenie otázky vecnej legitimácie žalobcu je správa OR PZ v Žiline zo dňa 03.04.2017, pričom iný dôkaz preukazujúci vlastnícke právo inej osoby ako žalobcu k motorovému vozidlu ECV: KM 350 AU v čase škodovej udalosti obsahom súdneho spisu nie je, poukazujú na to, že samotný žalobca vyplnil tlačivo Uplatnenie nárokov poškodeného z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dňa 22.12.2011, v ktorom vyznačil krížikom odpoveď na otázku, či je poškodené vozidlo na leasing/úver možnosť áno a uviedol aj obchodné meno leasingovej spoločnosti Volkswagen. Rovnako zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/11/90738 zo dňa 04.05.2011 vyplýva, že úver je zabezpečený zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva. Na pojednávaní konanom dňa 28.09.2015 bola žalobcovi v rámci jeho výsluchu predložená aj fotokópia malého technického preukazu, v ktorom bolo uvedené: držiteľ osvedčenia nie je vlastníkom vozidla, k čomu sa žalobca jednoznačne vyjadril, že jeho vozidlo bolo na leasing, vlastníkom vozidla bola leasingová spoločnosť. Uvedená skutočnosť bola v konaní nespornou, nebola zo strany žalobcu namietaná. Pokiaľ teda išlo o takúto nespornú skutočnosť, súd konal nad rámec návrhov strán sporu, keď na pojednávanie konané dňa 26.04.2017 vykonal súčinnosť s policajným orgánom Dopravným inšpektorátom, pričom dokazovanie v tomto smere nijaká zo strán sporu podľa ich informácií nenavrhovala. Týmto súd porušil zásady, na ktorých sú budované princípy sporového konania, kde aktivita v smere navrhovania dôkazov je na stranách sporu a súd nie je oprávnený z vlastnej iniciatívy zabezpečovať dôkazy, ktoré neboli navrhnuté stranami sporu. Z dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, je zrejmé, že žalobca nebol v čase vzniku škodovej udalosti vlastníkom motorového vozidla, ktoré bolo poškodené. Pokiaľ ide o nimi vznesenú námietku premlčania, na tejto naďalej trvajú a poukazujú na ich doterajšiu argumentáciu v konaní. Naďalej majú za to, že súd sa so vznesenou námietkou premlčania nesprávne vysporiadal. Nad rámec už uvedeného majú za to, že žalobca poznal výšku škody skôr ako dňa 20.01.2012, kedy mu bola odovzdaná faktúra za opravu čelného skla, ktorú v rovnaký deň aj zaplatil. Poukazuje na to, že faktúra č. 201200012 bola vystavená už dňa 16.01.2012. Ide o faktúru vystavenú pre žalobcu ako fyzickú osobu - nepodnikateľa, na ktorú situáciu sa vzťahuje zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý stanovuje dodávateľovi povinnosť informovať spotrebiteľa o cene. Zároveň k okamihu začatia plynutia subjektívnej premičacej lehoty uvádzajú, že „nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah /výšku/ škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ust. § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (rozsudok NS ČR z 29.11.2006, sp. zn. 25Cdo 721/2005). Žalobca mal vedomosť o vzniku škody a osobe zodpovednej za škodu v deň škodovej udalosti, v tejto deň poznal identitu škodcu, čo vyplýva zo Zápisu o poškodení vozidla k škodovej udalosti č. 6400949916, ktoré obaja účastníci škodovej udalosti podpísali. Vedomosť o rozsahu škody (aj keď nie o jej presnom finančnom vyčíslení) mal žalobca rovnako v deň vzniku škody, o výške škody aspoň orientačne sa teda žalobca dozvedel skôr, ako mu bola faktúra za opravu vozidla odovzdaná. Vo výpovedi žalobcu na pojednávaní dňa 28.09.2015 (strana 5) žalobca na otázku právnej zástupkyne žalovaného, či pri telefonickom rozhovore hovorili o približnej cene opravy, uviedol: ako som hovoril už predtým, áno, hovorili sme o nej približne a potom sa to nelíšilo od toho, čo za to požadovali. Z uvedenej výpovede žalobcu je zrejmé, že približnú výšku škody poznal skôr, ako dňa 20.01.2012, kedy faktúru za opravu čelného skla uhradil. Z uvedeného dôvodu naďalej považujú nárok žalobcu za premlčaný. Pre začatie plynutia subjektívnej premičacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je rozhodujúci okamih doručenia konečnej faktúry po vykonaní opravy motorového vozidla, z ktorej získal vedomosť o škode... (rozsudok NS SR z 30.03.2011, sp. zn. 3Cdo 231/2009). Na základe uvedeného navrhujú, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne.

5. Žalobca vo vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti ani nové argumenty. Pokiaľ žalovaný uvádza argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej procesnej legitimácie žalobcu, toto tvrdenie odvodzuje opäť len od skutočnosti, že v čase vzniku poškodenia na motorovom vozidle nebol žalobca vlastníkom tohto vozidla. Žalobca nepopiera, že v čase vzniku poškodenia čelného skla bolo toto vozidlo predmetom leasingu. Aj z pohľadu žalobcu vykonal súd činnosť nad rámec návrhov strán, ale ako súčasť dokazovania vlastníctva predmetného vozidla. Súd tak dopytoval Dopravný inšpektorát pre svoju potrebu, aby si sám vyjasnil situáciu v tejto otázke. Táto aktivita súdu nemala za následok prietahy v konaní. Rozhodujúcou skutočnosťou, zakladajúcou aktívnu procesnú legitimáciu žalobcu na podanie predmetnej žaloby je, že počas leasingu mal povinnosť znášať

náklady na všetky opravy a údržbu predmetu leasingu. Žalobca ako oprávnený držiteľ motorového vozidla sa k tomu vozidlu správal ako k vlastnému a uhradil aj cenu výmeny čelného skla, čím mu nepochybne vznikla škoda. Zaplatením faktúry za výmenu čelného skla sa zmenšil majetok žalobcu a nie majetok leasingovej spoločnosti. Okamih vzniku poškodenia čelného skla nie je totožný s okamihom vzniku skutočnej škody na strane žalobcu. Žalobca bol nepochybne aktívne procesne legitimovaný na podanie žaloby. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalobca je presvedčený, že žalobou, ktorou si uplatnil nárok a ktorá bola konajúcemu súdu doručená dňa 20.01.2014, podal síce posledný deň subjektívnej premlčacej lehoty, ale však stále pred jej uplynutím. Poukazuje na ust. § 106 ods. 1 OZ, ako aj § 442 ods. 1, 3 OZ. Pre komplexnosť vedomostí poškodeného o škode na to, aby si túto mohol aj uplatniť, je aj vedomosť o jej presnej výške. Poukazuje aj na iné konania Okresného súdu Žilina, kde bol vyjadrený takýto názor. Okamih vzniku škody, ktorú si žalobca podanou žalobou uplatnil, nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s okamihom vzniku poškodenia čelného skla motorového vozidla žalobcu. Škoda vznikla žalobcovi až v momente, keď zaplatil fakturovanú sumu, teda dňa 25.04.2012. Navrhuje rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho vecne správny právny záver. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie presvedčivo a zrozumiteľne uviedol svoje skutkové a právne závery, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že všetky odvolacie námietky žalovaného boli prednesené v rámci jeho obhajoby už aj pred súdom prvej inštancie a súd prvej inštancie sa s týmito námietkami v odôvodnení svojho rozsudku riadne vysporiadal. Preto sa odvolací súd, stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, obmedzuje na konštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Odvolacie námietky žalovaného považuje odvolací súd za nedôvodné.

10. Námietka nedostatku vecnej legitímácie žalobcu je nedôvodná. Z obsahu spisu nemožno vyvodiť záver, že v čase vzniku škodovej udalosti, teda ku dňu 20.12.2011 nebol žalobca vlastníkom predmetného motorového vozidla a záver, že týmto vlastníkom mala byť leasingová spoločnosť. Nebolo totiž preukázané, že by žalobca užíval motorové vozidlo na základe leasingovej zmluvy. Naopak, v spise sa nachádza listinný dôkaz - zmluva o spotrebnom úvere zo dňa 04.05.2011 (č. I. 172 spisu), z ktorého vyplýva, že kúpa vozidla bola žalobcovi čiastočne financovaná prostredníctvom úveru, pričom ako kupujúci vo vzťahu k motorovému vozidlu vystupoval samotný žalobca. Aj zo samotnej zmluvy o spotrebnom úvere, a to z jej všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sa stávajú súčasťou zmluvy (č. I. 173 a nasl. spisu), vyplýva, že dlžník nadobúda predmet financovania do vlastníctva. Nedostatok vecnej legitímácie by nespôsobil ani využitie zabezpečovacieho inštitútu - zabezpečovacieho prevodu práva, ktorý je len dočasným zabezpečovacím inštitútom.

11. Pokiaľ súd vykonal dôkaz - dopyt na príslušný dopravný inšpektorát, jeho postup bol v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, keď išlo o dôkaz vykonaný na zistenie vecnej legitímácie, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Takýto dôkaz súd mohol vykonať aj bez návrhu v zmysle ust. § 185 ods. 2 CSP. Jeho postup bol preto zákonný a nedošlo k narušeniu zásady rovnosti účastníkov.

12. Pokiaľ ide o námietku premlčania, odvolací súd poukazuje, že už v skôr vydanom zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/228/2016-151 zo dňa 27. septembra 2016 odvolací súd uzavrel otázku premlčania, keď došiel k záveru, že uplatnený nárok premlčaný nie je. Od doby vydania tohto uznesenia nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok odlišné posudzovanie premlčacej doby.

13. V zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

14. V zmysle ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

15. Pri práve na náhradu škody je teda stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Ich začiatok je stanovený samostatne. Kým objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti, subjektívna plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé, čo do svojho priebehu, jej začiatku, jej konca a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na náhradu škody sa vyžaduje skutočná preukázaná a nielen predpokladaná vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého rozsahu, ktorú je možno natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslieť) v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde a ďalej vedomosť o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobcovi preto pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je rozhodné, kedy sa poškodený mohol dozvedieť o škode a jej predpokladanej výške, ale okamih, kedy sa o škode a jej výške skutočne dozvedel, pričom je irelevantné, že sa tak mohol alebo mal dozvedieť skôr. Pokiaľ je odvolanie žalovaného založené na tvrdení, že o výške škody sa poškodený - žalobca mohol dozvedieť skôr, takáto obrana je právne irelevantná. Z obsahu spisu nemožno vyvodiť iný moment subjektívneho dozvedenia sa žalobcu o škode ako doručenie faktúry pri prevzatí motorového vozidla v autoservise, ktoré čelné sklo vymenilo.

16. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, vrátane výroku o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne konkrétne odvolacie námietky.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému tak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

19. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)